

IZLET ŠIBENIK – ZLARIN - KRAPANJ

U svibnju smo išli na jednodnevni izlet. Bili smo uzbuđeni i jedva smo čekali kad će doći dan odlaska. I, napokon je došao 16. svibnja! Nikom od nas nije bio problem rano ustati i biti spreman za polazak već u 7:30 sati. Putovali smo velikim autobusom na kat. Učenici prvog razreda bili su dole, a mi, malo stariji (drugaši i trećaši) popeli smo se na kat. S nama su putovali učenici iz Mravinaca i lijepo smo se družili i zabavljali. Krenuli smo autocestom prema Šibeniku. S učiteljicama smo razgovarali o svemu što smo vidjeli, o prometu na autocesti, izgledu autoceste, plinovodu i vjetrenjačama koje smo vidjeli na našem putu. Pjevali smo, pričali viceve i zabavljali se.

Autocesta Dalmatina

Vjetrenjače i plinovod u izradi

ŠIBENIK

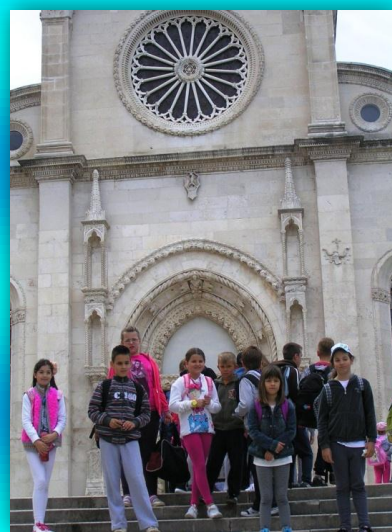
Vrlo brzo došli smo u **Šibenik**, najstariji hrvatski grad na našoj obali. Položen je na obroncima brežuljaka sa sjeverne strane zaljeva, a okružen tvrđavama sv. Mihovila, sv. Ivana i tvrđavom Šubićevac. U starom dijelu grada kuće su kamene i zbijene, a ulice uske i krivudave. Mali trgovi i brojni kulturno-povijesni spomenici svjedoče o bogatoj

Grad Šibenik

prošlosti ovoga grada.

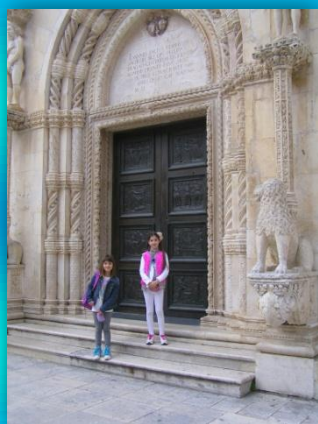
Razgledali smo *katedralu sv. Jakova*, rađenu od kamena i mramora. Nakon majstora Bonina iz Milana, gradnju katedrale preuzeo je *Juraj Dalmatinac* koji je u gradnju unio nove oblike i dao joj još ljepši izgled. Podiže krstionicu, sakristiju, likove Petra i Pavla, anđele, dva dječaka s natpisom o gradnji, brojne ukrase i niz od 34 lavlje i 71 ljudsku glavu. Nažalost, Juraj nije dovršio svoje remek-djelo. Na trgu ispred katedrale, **Šibenik** mu je podigao spomenik, rad našeg velikog kipara Ivana Meštrovića. Jurjevo djelo nastavio je Nikola Firmentinac koji je uredio unutrašnji prostor.

Ispred šibenske katedrale.

Spomenik Jurju Dalmatincu (rad Ivana Meštrovića)

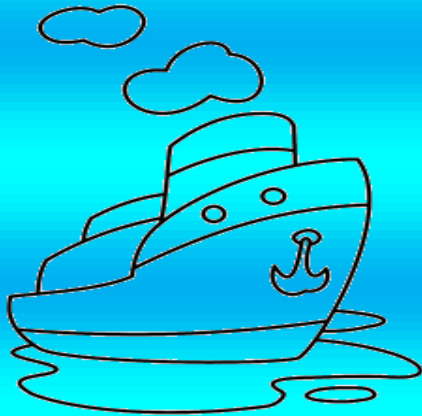

Učenice 2. razreda Tara Bajramagić i Emma Sučić

Šibenska gradska vijećnica

Plovimo dalje, prema Zlarinu!

ZLARIN

Sljedeće mjesto našeg obilaska je otok **Zlarin**. Vožnja brodićem bila je kratka, ali zanimljiva. Zlarin se često nazivao zlatnim otokom, zelenim otokom i otokom koralja. Nekadašnji stanovnici Zlarina uglavnom su se bavili zemljoradnjom i ribarstvom, no ono po čemu su osobito poznati jeste koraljska i pomorska djelatnost. I danas na Zlarinu djeluje *koraljarnica* u kojoj se vrši ručna obrada koralja te prodaja izrađenog nakita. Bili smo u njoj i vidjeli radionicu nakita.

Šetnja do brusionice koralja "Zlarinka"

Upoznali smo se s procesom obrade koralja.

Posjetili smo i muzej u kojem smo vidjeli kakvu su odjeću ljudi nosili u davna vremena. Vidjeli smo kako je nekoć izgledala spavaća soba (kreveti su bili jako mali jer su u prošlosti ljudi bili niži), škrinja u kojoj je stajala odjeća, kuhinja, staro glačalo, mlinac za kavu, mreža za ulov ribe.

Sprava za lov koralja

Laura Veočić i Anja Ćosić

Toma Šalinović

Stari predmeti

*Radni stol za brušenje koralja,
Josip Marković i Luka Flegar*

Vidjeli smo ostatke starog potopljenog broda i saznali smo da je poznata pjesnikinja **Vesna Parun** rođena na Zlarinu.

I jedna zanimljivost: znate li tko je izumitelj svjetiljki Maglite koje su osvojile svijet, a koje koristi čak i američka policija? Zlarinjanin **Ante Maglica**.

Tara Bajramagić, Nina Roguljić i Nora Markotić

Drugaši i trećaši s učiteljicama Nives i Marinom .

Na ovom otoku djeca se bezbrižno igraju.
Nema vozila!

KRAPANJ

Nakon Zlarina, kratko smo se autobusom vozili do mjesta Brodarica odakle smo brodićem otišli od otoka Krapnja. **Krapanj** je najmanji i najnaseljeniji otok šibenskog arhipelaga. Udaljen je svega 300 metara od kopna. Ujedno je i najniži naseljeni otok na Jadranu. Poseban je i po stanovnicima, nadaleko poznatim krapanjskim *spužvarima*.

Stigli smo na Krapanj

Unutrašnjost crkve u sklopu samostana sv. Križa

Inkunabula

Na njemu su franjevci izgradili samostan i crkvu. U današnjem crkvenom samostanu čuvaju se mnogi eksponati.

Vidjeli smo mnoge vrijedne predmete koje bi pomorci darivali crkvi u znak zahvalnosti Bogu za sretan povratak kući.

Naučili smo što su **inkunabule**. To su vrlo vrijedne stare knjige, jedne od prvih koje su tiskane na tiskarskom stroju. Zapamtili smo i da su se prije izuma tiskarskog stroja knjige prepisivale u pisarnicama.

Sara Matković i Joško Sviličić

Učiteljice: Nives Bogdan i Jelena Kelava